

OEG Voices. Епизод 51: Тетяна Колесникова про відкритість бібліотекарів
===

Алан Левін:

Ласкаво просимо до особливого епізоду OEG Voices, подкасту від Open Education Global.

Мра Буйст-Жук: [Український переклад]

Алан Левін: Я ваш сусідній господар, Алан Левін, у середині Тижня відкритої освіти.

Мра Буйст-Жук: [Український переклад]

Алан Левін: Цей епізод особливий, тому що протягом цього тижня ми відкриваємо нашу студію звукозапису для гостей, щоб слухати та бути частиною розмови.

Мра Буйст-Жук: [Український переклад]

Алан Левін: Але це ще більше, тому що сьогодні з нами в Міжнародний жіночий день є хтось, хто виступить у відкритій освіті.

Мра Буйст-Жук: [Український переклад]

Алан Левін: З уважте, ми говоримо з перекладом українською мовою за допомогою бібліотекаря
Мри Буйст-Жук.

Мра Буйст-Жук: [Український переклад]

Алан Левін: Я хочу передати привітання -- привітання Тетяні Колесниковій, директору наукової бібліотеки Українського державного університету науки та технологій у Дніпрі.

Мра Буйст-Жук: [Український переклад]

Алан Левін: "Привітання Тетяна..., Тетяна!

Не більше року тому Тетянин день, життя, роботу все перевернуло російське вторгнення, війна проти її країни.

Мра Буйст-Жук: [Український переклад]

Алан Левін: Познайомимося з нашими колегами Паолою Корт та Мрою проте, як вони встановили зв'язок з Тетяною щоб допомагати під час війни. Але з початку ми хочемо почути с аму Тетяну.

Мра Буйст-Жук: [Український переклад]

Алан Левін: І Мра, будь ласка, скажи мені сподобалося, тому що я дуже радий розмовляти з Тетяною

Мра Буйст-Жук: Ні, це лок нормальне, хороше темп, хороше темп

Алан Левін: Гаразд, Тетяно, до 22 лютого минулого року, як виглядав ваш звичайний день як директора Наукової бібліотеки?

Мра Буйст-Жук: [Український переклад]

Тетяна Колесникова: [Український переклад]

Мра Буйст-Жук: Думати про це зараз, згадати про це зараз, через рік трохи легше, ніж це було лише рік тому. Бонараз українські бібліотекарі, зокрема, змирилися з новою реальністю. Це була нова реальність життя під постійною загрозою авіаційних атак, сигналів про повітряні нальоти, ховаючись у бомбохранивищах тощо.

Вони налаштувалися по-своєму. Але вона може згадати назад повернутися в думках до тих спокійніших часів..

Тетяна Колесникова: [Український переклад]

Мра Буйст-Жук: Так, певно тому, що саме, саме в тому, коли ми піддалися

на цьому темі говорити про все, що пов'язано з цим питанням. Тетяна стала більш емоційною. Коли вона співпрацювала з Гаолою, вона, так, дуже часто перебувала в дуже жакливіх обставинах, схована в бомбохранивищі або десь подалі від конгресу, щоб не постраждати від вибухів.

Зараз, сьогодні ситуація трохи спокійніша, вона може говорити трохи спокійніше на серці. Принаймні менш емоційно. І коли ми повернемося в час до лютого 2022 року, якраз перед повномасштабним вторгненням. Тож це було просто як завжди. Звичайно, до цього вони були самозайняті, як будь-яка інша університетська бібліотека в ту. Зайняті підготовкою звіт за минулий рік за 2021 рік. Вони були зайняті розмовами про майбутні можливості, можливість розвитку для бібліотеки та для персоналу.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: І вони просто були зайняті якоюсь темою для університетської конференції, міжнародної конференції, яку проводить їхній університет. Це щорічний захід, який відбувається у вересні, жовтні кожного року. І чомусь виникла думка присвятити центральну тему конференції так, кризовим часом. Освіта, дослідження під час кризи.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: І, звичайно, тоді вони мали на увазі освіту та дослідження під час кризи, головним чином кризи через COVID через глобальну пандемію та так, дистанційне викладання та навчання. Тож їм довелося переглянути деякі послуги, як вони надають викладачам, персоналу та студентам.

Їм довелося перепрофільнувати та переглянути деякі послуги роботи. Їм потрібно було зробити самооцінку. Таким був контекст, він не мав нічого особливого з думками про неминучу війну в той час.

І якщо хотіли додати, що для неї важливо, щоб це також було сказано, щоб тільки послуги продуктивні, як вони розробляли протягом останніх 10 років, мали певне відношення до теми в джритості. В джритості в джритості були в центрі всього, що вони розвивали та над чим працювали.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: Так. П'ять днів до початку війни, тобто 23 лютого, за день до її початку, вони, звичайно, відчули певну напругу та тривогу навколо.

Відали, звичайно, всі. Але Тетяна та її колеги дуже залучені в те, що вони роблять. Вони вважають таким значущим таким важливим фактично зберегти довіру та служити громаді, яка їм довіряє, спільноті викладачів, студентів, дослудників, що тоді вони були б лише поглинені роботою поточною об'єктивною.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: Це в дивовижно на запитання. Що було до цієї картини, яку намалювала Тетяна. Вона просто, всі вони були повністю залучені в її роботу, в приватне життя, в дитину, в якій всі.

Алан Левін: Чи можете ви описати або допомогти нам зрозуміти, як нас правдиво виглядає університет.... Це в мистецтві, це в Дніпрі. А скільки студентів вивчає дитину? Дайте нам фото університетського мистецтва.

Мра Буйст-Жук: Університет Тетяни знаходиться в Дніпрі. Це велике українське місто, розташоване в центральній частині України, колись столиця України, а тому колись місто, столиця України. Це справді досить велике місто. Багато людей займаються будівництвом, інженерією та мистецтвом транспортом.

Це великий транспортний вузол, так, це досить велике місто, де люди можуть знайти щось для себе. Кожна з кожної професії могла знайти щось для себе.

Університет, яким ми його називаємо, Український державний університет науки та технологій, фактично був створений або відтворений у 2021 році в результаті злиття двох інших великих університетів.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: Одним з них був Національний університет залізничного транспорту, який був найбільшим в Україні. І не випадково він знаходився у Дніпрі, великому місту. Інший університет також був унікальним для України. Це був великий металургійний університет. Так само пов'язано з галуззю інженерів. Тож вони об'єдналися в те, що тепер усім нам вдома як Український державний університет науки і технологій.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: Отже, на початку, коли вони були в дуже об'єднаній державі, але також у процесі все ще об'єднання та спроби знайти шлях до подальшого співіснування, подальшої співпраці.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: Обидва університети вже мали багату спільноту. Вони були розташовані досить близько один від одного в одному районі міста, навіть на одній вулиці в місті Дніпро. Тож у них уже було багато чого, аби фактично об'єднатися в цілу систему.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: Обидва університети фактично сягають корінням у 1930-ті роки. Майже сто років тому, за радянських часів, була велика потреба в таких фахівцях промислової інженерів, спеціалістів з металургії. Обидва вони зробили свій внесок в промислову індустрію України в той час.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: Тож студентська спільнота досить розноманітна. На даний момент вони обслуговують близько 10 000 студентів. І студенти представляють усі види освіти, бакалаврську, магістерську, докторську програми коледжу, але університет також об'єднує кілька інститутів, кілька окремих відділень.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: Вони також приймають єдине місце в області, єдиний центр в області, який надає освіту людям з інвалідністю. Я знаю це все. Ось така картинка.

Алан Левін: Ранше, до вторгнення Тетяна вже описувала проекти та дослідження у відкритих освітніх ресурсах в відкритій науці. Чи можете ви розповісти про те, який інтерес проявляє активність в її університеті був раніше?

Мра Буйст-Жук: [Український переклад]

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: Отже, відповідь на це питання сягає 2009 року, коли Тетяна та колеги розмовляли з керівництвом університету та деякими науковцями університету про розміщення інституційного репозитарію, що стало великим кроком до відкритості та відкритої науки. Але тоді була бібліотека, наукова бібліотека, де Тетяна працює директором якої є, керує цим репозиторієм розміщує його.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: І так вже у 2011 році вдалося запустити перший журнал у відкритому доступі у співпраці з гуманітарним факультетом, кафедрою филології, чим вони пишались у своєму регіоні. Перший в області.

І сьогодні цей журнал все ще існує, він індексується в Web of Science. Тож це безперервний зусилля.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: І, нарешті цей досвід, нарешті цей потенціал, вони змогли запустити ще два журнали з відкритим доступом. Тож загалом вони зараз підтримують три журнали в відкритому доступі. Один з них – присвячений бібліотечному журналу, організованому бібліотекою. Він також індексується в Scopus. І це єдиний відкритий журнал в Україні, який стосується відкритої бібліотеки доступу.

Тож вони пишуться я тим, що ведуть ці журнали.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: Тож вони продовжили зусилля у сфері відкритості, зв'язавшись з викладачами та викладачами університету в через Lib Guides, через веб-нари та інші інформаційні сервіси, пояснювали додаткову цінність відкритості та архівування статей також у інституційному репозиторії. І те, чим вони також пишуться, це серія коротких відео коротких кліпів на їхніх відео, набагато довші, як пояснюють багаторазовий процес в концепції, пов'язані з відкритістю. Наприклад, як подати свою статтю до журналу в відкритого доступу або як знайти свій шлях у такому журналі чи в такому сховищі.

Тож вони активно, вони також активно інвестували у створення такої інформації.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: А з 2019 року Тетяна та її колеги зробили перші реальні кроки у сфері відкритої освіти. Таким чином, отримавши всі знання, які вони здобули, вони освітили за попередні роки, як вона описувала, на цю нову невідому територію OER та в відкритої освіти.

І, на щастя, приблизно в той час Тетяна натрапляє на деяку інформацію про існування Паулі Корт, про Sparc Europe, про ENOEL, Європейську мережу бібліотек в відкритої освіти. І вона була просто зачарована всім цим.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: також хоча додати, що вона крім того, що є директором бібліотеки, є ще й професором університету, викладачем університету. Вона працює з аспірантами та іншими викладачами університету. Тому вона теж викладає. Вона не тільки в бібліотеці, а й у складі професорсько-викладацького складу університету.

Вона також хотіла б, звичайно, додати про співпрацю з ENOEL та Sparc Europe, але, мабуть, у вас є окреме питання про це. Тож вона почекає з цим

розділ.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: Тожте, що Тетяна також зробила як викладач університету, вона інтегрувала в докторську навчальну програму PhD. Тож студенти, якими вона керує та яких навчає, також можуть взяти участь принаймні у двох лекціях пров докторських та в докторській практиці. І вона також намагається інтегрувати це у завдання, у їхні власні практики.

Тож вона намагається практикувати те, що проповідує також як учитель.

Алан Левін: Це вражає саме по собі. Якщо можна говорити про 24 лютого, то Тетяна була вдома. Але як ви залишалися на зв'язку? І як ви змогли пережити цей час без електрики та інтернету? Я б припустив, що деякі покладаються на настільні телефони. Я навіть не можу уявити цей досвід.

Я втратив електроенергію на пару днів, я думав, що це погано, але деякі були в бомбоховищах, в їхній зброї настільки вражає страшно для мене.

Мра Буйст-Жук: [укр.переклад].

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: Ми люди, ми люди. Ми надзвичайно гнучкі та гнучкі більше, ніж ми думаємо. І ми адаптуємося до нових обставин. І навіть коли ви думаєте, що ні, ви знайдете спосіб або так, який змусить це працювати. Тожте, що Тетяна робила весь час.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: 24 лютого, Тетяна зараз може говорити про це спокійніше, ніж спокійніше, ніж раніше. Звичайно, зараз трохи легше. Їх, як всіх українців, розбудили вибухи, звуки вибухів. А в Дніпро аеропорт

бомбили.

Вона живе зовсім недалеко від аеропорту, 25 хвилин на машині. Отже, вона живе в такій будівлі.
І вона була неабияк шокована тим, що почула, але те, що вона пережила, відбувалося зовсім поруч.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: Тому в той день вони фактично вразу зрозуміли, що відбувається.
Звичайно, вони не жили в дільниці. Вони стежили за тим, що відбувалося в новинах.
Вони відчували напругу. Тож вони були певною мірою підготовлені, тому що про
застереження було оголошено керівництвом університету, а також, так, урядом.

Але ніхто не міг повірити, що це справді станеться. Люди застергали попереджали,
але все одно не дуже очікували, не вірили, що так станеться.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: Тож у них був захищений канал зв'язку з керівництвом
університету, керівництвом університету, тому що COVID підготував їх до
дисциплінарного режиму викладання та навчання. Тож у них була певна тактика, яка вже
працювала на них. Звичайно, негайно було оголошено про екстрені заходи ради
університету, команди керівництва університету, вони швидко сформували
екстрену оперативну групу, групу управління кризою як намагаються врегулювати ситуацію

Тетяна Колесникова: [Українською]

Тож у них був один офіційний канал зв'язку, про який згадували канали. Але крім
цього, вони використовували будь-який інший доступний канал зв'язку, щоб залишатися
на зв'язку та переконатися, що з усіма все гаразд.

[Розмовляючи українською]

Мра Буйст-Жук: Отже, перші дні, перші тижні були сповнені очкування, звичайно, кожного дня переверталися одне в одного. До офісу вони, звичайно, не пішли. Фізично до офісу не заходили. Але головним завданням Тетяни як директора було отримати головним завданням університету було, щоб усіх було добре.

Всі були в безпеці, живі з'єдналися один з одним. Тож, звичайно, це було її головним занепокоєнням перші тижні.

Тетяна Колеснікова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: І так вони дійсно спілкувалися один з одним. Так вони дійшли до того, що відбувається з їхніми працівниками, з персоналом.

Тож один з колег жив зовсім недалеко від аеропорту, який був обстріляний у перші години того дня. І вона разом з деякими іншими людьми повинна була негайно піти.

Вони покинули своє місце. Там уже не можна було. Пошкоджено будівля. Вікна були розбиті, вони намагалися стежити один за одним, незважаючи на обставини.

[Розмовляючи українською]

Але реальність така, сувора реальність полягає в тому, що всі були налякані. Всі боялися того, що відбувається. Усі почувалися трішки втраченими й жили днем. А реальність така, що вони в основному намагалися подбати про своїх власних сімей. Деякі університетського персоналу, а також про власні сім'ї, намагалися переконатися, що всі в безпеці та безпечні.

Тетяна Колеснікова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: Тож вони досить рано вирішили, що всі, хто хоча б потребує, повинні бути евакуйовані, маючи певні, в будь-який спосіб їх попросити залишитися на зв'язку, залишитися на зв'язку, щоб усі знали, як у кожного свої права

по-перше, всі живі та здорові.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: І тому наступне питання, яке вони мали вирішити після того, як переконалися, що всі принаймні в безпеці, вони мали вирішити, що робити з своєю цифровою інфраструктурою, що робити з своїми цифровими об'єктами та цифровими сховищами, над якими вони працювали чи потрібно їм евакуювати сервери, на яких збергалася вся ця інформація, усі цифрові об'єкти.

Тож на той час це було великою проблемою та великим викликом.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: І тому реальність є ситуація була така, що в тих умовах вийти в білотеку, в університет залишилися працювати переважно жінки. І було дуже страшно виходити, страшно виходити з дому, коли сходили про повсякденний наліт з працюючих приблизно кожні 30 хвилин. Вони ховалися в бомбохранивищах.

Тетяна похиталася, бо в неї був підвал. У її будинку є підвал, вона могла б використувати його як бомбохранивище. Перш за все, вона переконалася, що її сім'я разом з нею вони можуть залишатися разом. І це були досить холодні місяці - лютий, березень - досить холодні місяці. Час від часу їм доводилося виходити, щоб зібратися, щоб випити чашку отримати якусь тепло прийом, щоб спілкуватися з іншими.

Звичайно, це були жахливі місяці й тижні. [

Тетяна Колесникова: Говоримо українською]

Мра Буйст-Жук: Але вже через кілька днів після, деякі колеги почали повертатися цього в білотеку, в університет, особливо, хто жив поруч або хотів організувати трансферт, тому що тоді громадський трансферт не працював.

Вони повинні були повернутися, вони повинні були вирішити якось дуже важливе питання, якось термінові завдання, як вони як білотека повинні були вирішити. І Тетяна щиро вдячна своїм колегам за те, що вони приділили час ризикувати життям буквально при цьому.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: Щоб ми могли зрозуміти, – каже Тетяна. Кожен библіотекар знає, що є щось на кшталт посібника, що робити в екстрених ситуаціях. І завдання номер один – спробувати врятувати книги, спробувати врятувати предмети, які є у вашій библіотеці.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: Тож інвентарні книги, про які йдеться, тому що інвентарні книги для них дуже цінні, вони ще з 1930-х років, коли вперше були створені інститути бібліотека. Тож за них нехайно подбали. По-перше, вони ретельно загорнули кожного з них, забрали в бомбохвища, вивезли в безпечні умови, тому що в тих предметах, у тих книгах для них було багато знань, але й усі їхні праці змістилися там.

Окрім, звичайно, наявності електронних реєстрів та електронних сховищ фізичні об'єкти все ще були для них дуже важливими. Тож це теж відбувалося.

Алан Левін: Вау.

Мра Буйст-Жук: Так, це були перші дні. Так їм вдалося залишитися на зв'язку та спілкуватися.

Алан Левін: Тож я думаю про всі речі, які вони можуть бути в посібнику. Очевидно, збереження артефактів. Як вони зв'язалися зі студентами та почали змінювати процес навчання?

Мра Буйст-Жук: [Український переклад]

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: Насправді не було, заняття не було в перший тиждень після початку повномасштабного вторгнення, звичайно.

Алан Левін: Я думаю так, набагато довше.

Міра Буйст-Жук: [Український переклад]

Тетяна Колесникова: [Український]

Міра Буйст-Жук: Тож, можливо, ви пам'ятаєте ті ранні кадри з перших днів, тижнів, є і вийняти, коли багатобогаті люди намагалися втекти потягами. Тож було багато фотографій з українських торгових станцій, де тисячі людей намагалися втиснутися в евакуаційні потяги, намагалися якомога швидше втекти з небезпечних куточків країни.

Кризова команда університету одразу вирішила, що буде рекомендувати студентам вийти, негайно, вийти, як тільки буде можливість.

Їх кампус також включає шість великих гуртожитків, це також багатоповерхові будівлі, насправді досить небезпечно.

Студентів нас тійно закликали залишити та шукати притулку в іншому місці, якщо це можливо. Багато студентів, як навчаються в цьому університеті, теж регіону, з Дніпра, з більшої області. Тож багато з них жили в кампусі.

Тетяна Колесникова: [Український]

Міра Буйст-Жук: І тільки батьки цих студентів приїздили, щоб забрати їх негайно в дзвіз на захід країни, або залишитися в західних регіонах, як межують з іншими країнами, як-от Львівська область, Івано-Франківська область, Карпатська область, або їхати далі за кордон. Тому багато з них просто навчали своїх дітей разом з ними. Тож через три тижні вони вже мали деякі речі бачили, де знаходяться студенти, з ними вже було налагоджено спілкування. Тож координатори курсів, координатори програм знали, де перебуває кожен студент, чи вдалося йому евакуюватися, чи вони залишилися у Дніпрі.

Тож вони також мали гарний огляд того, що відбувається з студентською спільнотою і приблизно на третьому тижні, через три-чотири тижні є і вийняти, була отека в днів роботу

працювати повністю онлайн, звичайно, повністю, дисципліновано, але внаслідок вивідних послуг і та
надання освітньої та наукової підтримки студентам та співробітникам. Звичайно, вони намагалися зробити
все можливе.

Нав'язування цих обставинах вони звикли до нової норми. Вони почали підлаштовуватися. Вони є правд
були гнучкими. Реальність була такою ж такою, щоб бачити колегу з бліткою, а також бачити професора, бачити
викладача вшли добровольцями встати, захищати країну.

Так бачити з них вшли в армію Збройних Сил України.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: Отже, одним з великих викликів для бліткою було перемстити все, перемстити
вмстух марне середовище, намагалися використувати будь-який інструмент або будь-яку платформу,
яку вони могли знайти. Розмовляли також з іншими проектами, як намагалися допомогти українцям
оцифрувати всі архіви та перемстити їх у хмару, але також використували для цього платформи,
сунути платформи, так як Zenodo, як бачити інших в доміх платформах відкритого доступу.

І в той же час вони продовжували надавати послуги дослідникам. Отже, вони там були божевільні, було
дослідно божевільних дослідників, як їх називає Тетяна, як писали їм електронною поштою через 10
днів вв'язани, кажучи: «Гей, ви все ще надаєте підтримку в дослідженнях, підтримку публікації?» Я
хотіли б подати статтю до наукового та трансферного журналу про ресурси.»

Це журнал, який ведуть бліткою. Тожу них був крайній термін, вони все ще підтримували зв'язок
вели справи як завжди, незважаючи на всі інші обставини. Робота просто йшла, вони її підтримували.

Мра Буйст-Жук: Оскільки вони повинні були функціонувати, були постійні відключення електроенергії,
якщо вибух тривав в секунди, це, звичайно, впливало на роботу веб-сайту та їх
бліткою теми. Але вони, після того, як вони перезапустили все знову після тривалого
відключення, вони все одно побачать, щоб студенти розміщували замовлення, розміщували електронні
замовлення, щоб продовжувати вчитися, продовжувати підключатися, так, це був університет, чи була
бліткою.

Так щодне було дуже дивно в той час, особливо.

Алан Левін: Як скажу дивно, що ви починаєте працювати через три тижні. Голова болить від думок про це. І хочоті запитати, хочоті запитати, чи є щось з правдою особливо в баченнях, що підтримує вашу мотивацію настільки? І я знаю, але я думаю, це український дух.

Це справді потужна заява, особливо тільки ви були готові так швидко вdraгували.

Моє, моє серце знову горить усюди, що зробив ваш народ.

Мра Буїст-Жук: [Український переклад]

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буїст-Жук:

Звичайно, кожен, хто намагався захистити свій дім, своє робоче середовище, своє середовище загалом, навіть свій сад, де вони вирощують власні квіти, намагався робити все можливе, щоб вижити, незважаючи на те, щоб бути сильними. І життя їх не тільки вдома.

Це не тільки особисте життя. Робота також є покликанням справді значною частиною їхнього життя. І коли ви бачите, що те, що ви робите, є значущим, дуже потрібним зазначеним спільноті, як і ви намагався служити, це дає вам енергію та можливість йти вперед, йти далі, наполегливо йти незважаючи на це.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буїст-Жук: І робота також в дволіній, зв'язно, служачи вашій громаді, не лише робот загалом, а й служачи вашій громаді. Щоб пережити всі ці вибухи, сльози, відчай, потрібні в дволіній бажано на щось значуще, потрібне, корисне, наприклад, на роботу, якою займається Тетяна та її колеги.

І таким чином вони так ож придумали баг ато нових дей, творчий шлях для дос яг нення нових речей, це дос ить мотивує допомагає їм вижити в т час и, в той пер од.

Алан Лев н: Дуже дякуюЯ прост ох очу, я не х очу довг отримати Тетяну, але я, я прост ох очу запитати, як с прави зараз? Тому щ я в днуварщс в т перейшов до нших речей, вони не прид ляюь ст льки уваги Україн , щ за допомог оюВ дкритої ос в ти ми можемо прос ити або с понукати лдей робити, щб допомог ти Тетян та її колега м?

М ра Буйст-Жук: Вона сьог одн читає лекц і дуже випадково, на в дкритос т , на в дкритих практиках . Ос ь щ в дбуває ться сьог одн .

Алан Лев н: Я б х от в бутитам!

М ра Буйст-Жук: [Українс ький переклад]

Тетяна Колес никова: [Українс ькою]

М ра Буйст-Жук: Аколи сь, минулог ол тачи наприк нц весни, б льш сть студент в це дис танц йно навчали с я, але й не прост одис танц йно, ай з нших країн. Баг ато з них нас правд виїх али за кордон. Саме таку с студентс ьку аудитор юобс луг оувала Тетяна та її колеги .

так Тож Дн продос залишає ться прифронтим м стом. В йс ьков д ів дбуваюься зовс м поруч, тому на них все ще дуже с ильно впливає те, щ в дбуває ться я. А Дн протепер ще й великий медичний х аб. Вони також обс луг овують поранених б йц в поранений допом жний перс онал. Ос обливо з таких м с ц ь, як Бах мут, де зараз й дуть дуже активн бої.

Тожун верситет функц онує повноц нно, в тому чис л дис танц йно, для с студент в викладач в, для викладач в.

Тетяна Колес никова: [Українс ькою]

М ра Буйст-Жук: 90% їх н х вчител в уже повернули с я на роботу, вс вони прац нють з України. Б льш сть студент в теж повернули с я в Україну. З вичайно, т

х то п шов вовати, х то п шов в арм іряк студенти, так викладач , їм продовжують контракти або продовжують навчальні програми. Багато х то повернувся. І Тетяна також рада , що к льяк сть студент в наступний навчальний рік, наступний навчальний рік зростає їх буде більше, ніж було минулого року.

Тож в нтрех и в дновлюється навчальна у таких складних умовах .

Тетяна Колесникова: [Українською]

Міра Буйст-Жук: Тому вони також дарують приміщення в окоampus у внутрішньо переміщені особи, тим, хто з інших регіонів в Україні зараз сильно постраждав від бойових дій, в активній війні, людям з Донецької, Луганської областей, людям з Миколаєва, з Херсона, з усіх тих місць, як або зараз окуповані Росією або ще йно звільнені українською армією.

І приймають їх понад тисячу внутрішньо переміщених осіб, як використовують університет як місце проживання.

Тетяна Колесникова: [Українською]

Міра Буйст-Жук: поки викладачі та студенти працюють або навчаються дистанційно, блотекар приймають осіб. Вони намагаються служити громаді осіб. Вони намагаються бути там, щоб з'явитися бути там.

Алан Левін: Дякую за подяку, що ми можемо поговорити про зв'язок з блотекарями, але, можливо, ми зробимо це окремо або додамо це до статті, тому що це важлива частина історії. Але я справді, я не можу віддячити вам, Тетяно, за ваш час, те, що ви поділилися всім. Це не надто довго.

Родина моєї дружини тут, у Канаді, є нащадками українських поселенців, я не знаю чи правильно це сказати, але коли ми говоримо "до життя" або "доброя"; коли ми не маємо чого сказати, тому "доброя";

Міра Буйст-Жук: [Український переклад]

У нас ще є час, щоб обговорити...

Алан Левін: Так, так. Нас тав ваш час. Я не хочу витратити надто багато часу, але я просиджу тут цілий день.

Мра Буйст-Жук: Звичайно.

[Український переклад]

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук:

Тетяна хотіла б продовжити розмову, якщо ви всі також на борту, якщо можете, якщо у вас є вільний час.

Алан Левін: Звичайно, є багато речей, які ми хотіли б запитати, Тетяна так спокійно говорить про те, що здається надлюдськими зусиллями.

Але знову ж таки, чи є доступні ресурси, як потрібно, або певні теми, які їй та її колеги, я не думаю, що вони потребують допомоги, але я думаю, можливо, ми можемо щось зробити, щоб допомогти та підтримати їхні зусилля..

Мра Буйст-Жук: [Український переклад]

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: Іронія ситуації полягає в тому, що в дійсності фактично приєднав до впровадження Open Education та OER. З одного боку, бажаний результат. З іншого боку, обставини далекі від ідеальних. За роки є юдоль, в якій нагромадилося користь в діджиталізації освіти. І каже, що ця ситуація зараз не порівнюється з ситуацією, яка була в 2009 році щодо розвитку теми Open Science, Open Education в їхньому університеті, тому що тоді, коли вони тільки починали викладати, це було досить важко. Вчителі сміялися.

Вони звинуватили їх у с проб пос яг ання на їх нтелектуальну влас н сть. О, нав шр мен подавати с воюс таттючи взаг ал нав шр мен робити шрс ь в дкрито. Ситуац я кардинальнозм нилас я, незважани н на шр.

Тетяна Колес никова [Українс ькоф]

М ра Буйс т-Жук: Отже, Тетяна каже, шр ц я с итуац я набаг ато кращ для в дкритої науки, видавниц тва в дкритог одос тугу заг алом, але вони переживають деяк с х ож х вил з точки зору в дкритої ос в тита OER, пояс нни додану варт сть, переваги, як вони принос ять, ос обливо це ос обливо важливо або ос обливо допомаг ає повернути увагу вчителя, коли в н стикає тьс я з браком україномовних навчальних ресурс в, навчальних матер ал в.

Тож це одна велика потреба, з якою вони стикаюьс я, яку вони маюь. І саме тут, на її думку, в дкрита ос в та може бути в дпов ддю OER, може бути в дпов ддю І Тетянах от лаб надати слово Паол , шрб зробити св й внес ок у це, тому шр Паола мог лаб розпов стик лька сл в проте, чим Тетяна нас правд займає тьс я зараз, разом з нашоюс кромноюдопомогоюп дг отувати спис ок їх н х потреб, як вони х от либ запитати у широког околас п льнота для сп впрац .

Паоло, твоє слово. М крофон ваш.

Паола Корт : Дякуюн , це простоте, шр ми є , ми почали деякий час тому, тому шр баг ато лдей почали прос тяг атис я запитувати, як я могу допомог ти? Шр чудово. І в дус сп льноти в дкритої ос в ти це в дбуває тьс я й зараз, шр знову чудово. І ми почали дуже практично перераховувати деяк потреби, як перег лдає Тетяна, шрб ми мог ли дуже практично пог лянути на картину с итуац їта почати з тог о, шр потр бно нег айноп дчас в йни.

І, с под ваюя, в середньос трок ов й , ц я в йна зак нчитьс я, шрб нас тав момент перс пектив , коли незабаром нас тане реконструкц я, а пот м в довг ос трок ов й перс пектив для прос ування в дкритої ос в титаїзв' язку з в дкритоюнаукою ширше, не лише в заклад Тетяни. Тож ми повертає мос я до ц юг одокумента тут там.

І ми планує мо под литис я ц им якомог ав дкрито. Кр м тог о, тому шр баг ато потреб, як можуть виникнути в спис ку Тетяни, можуть в дчувати й нш б бл отекар повс й Україн . І я б не обмежувавс я ц им перел ком потребами Тетяни. Чує ш, вона дуже задумлива, коли думає протебе

ii.

Отже, коли вона думає про потреби студентів, викладачів, дослідників, це не тільки тому, що триває війна, але й взагалі. І переваги відкритої освіти для Тетяни дуже зрозумілі, саме цим вона займається. Це дивовижно...

Мра Буйст-Жук: [Український переклад]

Тетяна Колесникова: [Українською]

Мра Буйст-Жук: Тетяна хотіла б попросити про конкретний приклад підтримки, яку громада, спільнота відкритої освіти могла б надати їй та її колегам. Звернути увагу на університети та бібліотеки, як вже мають досвід створення та редагування відкритих підручників в OER за дуже короткі строки обставин, а також під час кризи.

І якщо припуститися, знайдуться люди, особливо після пандемії Корона, як поділяться з своїм досвідом того, як вони так швидко все запустили, як їм вдалося так швидко пояснити додану цінність відкритої освіти та OER своїм вчителям, а також іншим бібліотекарям. Як їм вдається подолати бар'єри, з якими досі стикаються багатьох вчителів, користувачів іншим відкритим цenzованим вмістом, а також створити та поширити влі

І тому, якщо є якісь приклади таких ініціатив успішних проектів, а також, можливо, також блискучих невдач, вона буде дуже рада почути від колеги запитати їх поговорити з нею з бібліотекарями, а також з викладачам, авторами.

Алан Левін: Ми обов'язково спробуємо це зробити. І якщо просто думати на початку тижня я зробив подкаст з Делмаром Ларсеном у LibreTexts, вони зробили машинний переклад усієї своєї бібліотеки. І якщо є новий контент або предметні галузі, як потребують охорони, я впевнений, що Делмар буде зацікавлений в імпортувати цей переклад в Україну.

Я вважаю це найголовнішим – це хороший контент українською мовою..

Мра Буйст-Жук: [Український переклад]

Міра Буйст-Жук: Тетяна мала на увазі таку пропозицію з пробою, окрім машинного перекладу. Дійсно. Тож велике спасибі, Алане, за вашу пропозицію.

Алан Левін: І також, Я не хочу надто зосереджуватися на змісті, але якщо є способи, якими ми можемо об'єднати українських вчителів з блогом, як хочуть більше обговорювати педагогіку, практики та шляхи підвищення ефективності, ми також хотіли б бути й допомагати будь-яким способом.

Міра Буйст-Жук: [Український переклад]

Паола Корті: [З'єднання Міри перервано]

Міра пішла, я не можу перекладати, це те, що трапляється тут там.

Міра Буйст-Жук: Я повернулася. Я повернувся.

Алан Левін: Гарзд.

Паола Корті: Ласкаво просимо, Міра.

Алан Левін: Гарзд, вибачте чудовий приклад того, що відбувається.

Нічого страшного. Я думаю зроблю обговорення, тому що ми тут давно. І просити діджера, Тетяна. І це лише моє завершення. Я не знавчи потрібно нам це перекладати, але дякую за прохання від цієї епізоду OEG Voices. Це подкаст, створений Open Education Global, в кожному епізоді ми представляємо музичні треки з безкоштовного музичного архіву.

І сьогодні ми маємо музику під назвою War Mode, яка нас правду має сподобатися на ритмі виконавця на ім'я Крік Осмайо. І це цілком ценовано за ліцензією Attribution, Creative Commons. І цей епізод з'явиться, швидко зможе редагувати, на Voices dot oeglobal dot org.

І ми проведемо подальші розмови, якщо зможемо, в OEG Connect.

І вам велике спасибі, Тетяно. Ти дивовижний. Тим же героєм, я просто не можу

дос татньо привітати вас за виконану роботу.

[Український переклад]

Паола Корт : Я переклала за допомогою машинного перекладу ваш текст Алан надіслала його безпосередньо Тетян . Це те, що ми робимо.

Алан Левін : Це те, що ми робимо. Ми мпровадуємо

Паола Корт : Саме так.

Алан Левін : Я заздалегідь шукав, як вимовляти привіт, трохи не вдався, але добре.

Паола Корт : З Тетяною це легко, вона

Алан Левін : О.

Паола Корт : Вона чудова.

Алан Левін : Вона є визначенням цю їнаг ороди .